

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial Library City

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI.

4. 78.

СУБОТА, 19. ЛИПНЯ 1924.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JULY 19th, 1924.

No. 78.

VOL. VI.

В Лондоні розпочалася міжальянтська конференція в справі введення в життя плану експертів

В КОНФЕРЕНЦІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ ПРЕДСТАВНИКИ 10 ДЕРЖАВ, ВКЛЮЧНО ЗІ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАМИ.

Конференцію отворив британський прем'єр Рамсей МекДоналд, якого вибрано предсідником нарад.

ЛОНДОН, 17. липня. — Міжальянтська конференція, скликана для введення в життя плану комісії експертів, розпочалася тут вчора в міністерстві закордонних справ і по двогодинній сесії зістала відкрита, щоби дати змогу трем комісіям виготовити звіти по ріжним питанням плану експертів.

В конференції беруть участь представники 10 держав. Цими державами є: Велика Британія, Франція, Бельгія, Італія, Японія, Португалья, Греція, Румунія, Сербія і Злучені Держави.

Представники всіх держав, за винятком Злучених Держав, мають повноваження годос на конференції. Представники-ж Злучених Держав, якими є американський амбасадор в Лондоні Кеалог і полковник Джеймс А. Логап, беруть участь в конференції як обсерватори.

Конференцію отворив британський прем'єр Рамсей МекДоналд. На пропозицію французького прем'єра Ерріо, МекДоналда вибрано головою конференції.

Представники всіх 10 держав висловили короткі думки в оптимістичних тонах.

Опісля назначено три комісії для сформування агенди на основі франко-британського комунікату з 9. липня. Після звіту комісії розпочнеться друга сесія конференції.

Загально вважають, що як конференція піде успішно і план експертів буде введений в життя, то О. Д. Йонг, член комісії Доса, буде назначений "репараційним агентом", який то уряд вважають одним із найважливіших. Він буде мати право розсуджувати всі спори між альянтами і Німеччиною.

Теперішня лондонська конференція є 15. з ряду альянтською конференцією від часу закінчення Версальського мирного договору.

КАНАДА ЗАСТУПЛЕНА НА ЛОНДОНСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІ СЕНАТОРОМ БЕЛКОРТОМ.

ОТТАВА, 17. липня. — Канада осигнула своє заступництво на міжальянтській конференції в Лондоні. Канадський сенатор Белкорт буде брати участь в конференції як член британської імперіальної конференції, з повними правами від короля заступати Канаду і підписувати всі угоди в ім'я Канади.

Система репрезентації на лондонській конференції буде подібна до тієї, яку прийнято було на парижській конференції. Велика Британія буде мати трох делегатів, з котрих один буде представником домінії.

Таким робом сенатор Белкорт буде брати участь у всіх засіданнях британської імперіальної делегації і як канадський представник, буде час від часу брати участь в головній конференції, згідно з умовою між самими делегатами.

ЛОНДОН, 17. липня. — Сенатор Н. А. Белкорт з Оттави, який буде заступати Канаду на міжальянтській конференції в Лондоні, прибув сюди вчора вечером.

Канада і Ірландія домагалися своєї власної репрезентації на конференції, як що вони мали би бути з'обов'язані рішеннями конференції.

НІМЕЦЬКІ І ФРАНЦУЗЬКІ КОМУНІСТИ ПЛАНУЮТЬ СПІЛЬНУ АКЦІЮ ПРОТИ ПЛАНУ ДОСА.

КЕЛЬН, Німеччина, 16. липня. — На відбувшійся тут конференції французьких і німецьких комуністів вироблено програму боротьби комуністичних послів у французьким парламентах і німецьким райхстагу проти прийняття плану комісії експертів.

На конференції ухвалено резолюцію, предложену французьким комуністичним послом Марселем Кашеном, котра звучить:

"Соціаліст МекДоналд і демократ Ерріо, стоячи на чолі двох держав, знова заявили, що годяться беззасторожно на репараційний план Доса, вироблений англо-саксонськими експертами.

"Це значить, що вони свідомо годяться на те, щоби робітники заплатили розходи, понесені підчас війни, та що вони цілковито залишили боротьбу проти міжнародного капіталу.

"Це означає також, що вони санкціонують утворення найбільшого в світі троста, який коді існував, так як для експлуатації пролетаріату банки всіх країн Європи і Америки об'єднуються і будуть контролювати бюджет, транспорт, індустрію і умови праці з початку німецьких робітників, а потім і французьких".

Дальше в резолюції говориться, що проти захватних планів міжнародних фінансистів Німеччина і Франція повинні тісніше об'єднатися.

Обговорюючи справу об'єднаної акції, конференція дала початок постійному порозумінню між послами французького і німецького парламента. На будуче признано необхідність періодичних нарад. Принято також план одноідейних виступів в обох законодавчих тілах.

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу закликає робітників світа до пртивоєнних маніфестацій

МОСКВА, 15. липня. — Виговняючи постанову V. Конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, Виконавчий Комітет Комінтерна видав поклик до робітників цілого світа, щоби вони устроювали пртивоєнні маніфестації з приводу 10. річниці розпочаття великої війни.

Зокрема Виконком Комінтерна закликає прволетаріат Англії, Франції, Німеччини і Злучених Держав, щоби він устроїв такі маніфестації рівночасно.

Маніфестації відбудуться під проводом Комуністичних Партиї тих країн в часі між днем 22. липня а 4. серпня.

(Комуністична Партия Канади призначила на пртивоєнні маніфестації тиждень від 27. липня до 2. серпня.)

МОСКВА, 16. липня. — З'явилася робітничої Партиї Америки до Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу зістали вибрані Вільям З. Фостер і Чарлс Е. Рутенберг, голова і секретар той партиї.

Вільям Дон є заступником члена Виконкому Комінтерна. Протягом слідуючого року він буде перебувати в Москві і працювати при Комінтерні.

В ФІНЛЯНДІІ ЗАСУДЖЕНО 89 КОМУНІСТІВ.

ГЕЛЬСІНГФОРС, Фінляндія, 22. червня. — В пів року після переведення розправ або-єтний вищий суд видав вирок в справі комуністів, обвинувачених о підготування повстання проти державної влади.

Всіх засуджено 89 людей на в'язницю від 6 місяців до 3½ року і на позбавлення громадянських прав на ріжний протяз часу. Між засудженими є посли до союму, редактори газет, члени управи Комуністичної Партиї, секретарі округних партійних організацій і інші.

Невелику частину обвинувачених засуджено умовно. Обвинувачені, що находилися до засуду на свободі, зістали знова арештовані. На підставі рішення суду партійна організація вважається розв'язаною.

Домагання прокуратора, щоби конфіскувати друкарню, яка обслуговує видання робітничої партиї, суд відкинув. Партійні газети конфіскують. Загально всі засуджені дістануть більше як 300 років в'язниці.

ВІДНОШЕННЯ ДЕРЖАВ МАЛОІ АНТАНТИ ДО СОЮЗА РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК.

ПРАГА, Чехословаччина, 16. липня. — Конференція представників держав, що входять в склад малої антанти, тривала тут через два дні і вже закінчилася.

На конференції були присутні міністри закордонних справ цих держав: Югославії — Нініч, Румунії — Дука і Чехословаччини — Бенеш.

Урядове повідомлення, видане по закінченню конференції, говорить, що міністри були в повній згоді у всіх питаннях, які порушували на конференції.

В справі визнання Союзу Рад. Соц. Республік рішено дати кожній державі вільну руку. Як що котрийсь край, належачий до малої антанти, схоче визнати С.Р.С.Р., то має повне право це зробити.

Навіть румунський міністр закордонних справ Дука заявив, що Румунія "теоретично" є готова визнати С.Р.С.Р., але практично цього зробити не може, поки С.Р.С.Р. відмовляється признати теперішні границі Румунії (себе не хоче згодитися на принадлежність Бессарабії до Румунії).

Італійського соціалістичного посла Маттеотті замордовано на приказ Муссоліні

ПАРИЖ, 16. липня. — У французькій ліберальній газеті "L'Œuvre" появилася завідомлення про те, як самий італійський прем'єр Муссоліні зарядив замордування соціалістичного посла Маттеотті.

Автор статті опирає свою заяву на писаний документ Альда Фінзі, бувшого підсекретаря внутрішніх справ, який по замордуванню Маттеотті планував поповнити самобійство, щоби уникнути розкриття всіх скандалів, в які він був замішаний.

Перед виконанням самобійства Фінзі виготовив заяву в сімох копіях і одна з них попала в руки суду, який розбирає тепер справу замордування Маттеотті.

Фінзі каже в своїй заяві, яка мада бути прочитана після його смерті, що Муссоліні в розмові з Цезарем Россі, бувшим директором пресоювого бюра при департаменті внутрішніх справ, сказав так про Маттеотті:

"Ви мусите спрятати мені цього чоловіка з дороги".

Цензура в Італії, яка є тепер сильніша, як була коли-

ІРЛАНДСЬКИЙ ПРОВІДНИК ДЕ ВАЛЕРА НА ВОЛІ.

ДУБЛІН, Ірландія, 17. липня. — Імон Де Валера, провідник ірландських республіканців і самостійників, який відсидів близько рік в ріжних в'язницях Ірландії, зістав вчора освобо-джений.

Рівночасно освобождено також Аугстін Стека, визначного провідника Сін-Фейнерів. Стек перебув у в'язниці 15 місяців.

Де Валера був арештований і ув'язнений в серпні минулого року.

МОРДОК БУДЕ РОЗСЛІДЖУВАТИ СПРАВУ.

Джеймс Мордок, міністр праці в домінальній правительстві, має прибути до Вінніпегу і особисто розслідувати справу відправлених з роботи в сінарєшних шахтах в Транскані членів О.В.Ю. Клєнсея і Фостера. Мордок прибуде по закінченню парламентної сесії. Таку відомість отримала центральна рада О.В.Ю.

ВАЖНЕ ПОЧТОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Почтовий уряд в Вінніпегу повідомив нашу редакцію, що від 1. серпня канадський пошта приймає грошові посилки до Польщі і Чехословаччини. Почта буде приймати долари і пересилати до згаданих країн грошовими переказами, а там (в Польщі і Чехословаччині) почта буде виплачувати місцевою валютою.

Тут довідаємося, що в Сантос арештовано визначних урядників і приміщено їх на воєнних кораблях, що стоять в тамошнім порті.

Неспокій панує по цілій стейті Ріо Гранде -де Суль і президент Барнардес видав

САСКАЧЕВАН ПРО ГРАБІЖІ.

В провінції Саскачевані переведено референдум над справою грабіжів. Неповний вислід голосування вказує, що велика більшість заявляється проти грабіжів. Точний вислід референдуму буде відомий пізніше.

В ЦІЛІІ БРАЗИЛІІ ЗАВЕДЕНО СТРОГУ ЦЕНЗУРУ НА ТЕЛЕГРАФ, ТЕЛЕФОН І ПОЧТУ.

Правительство видало розпорядок, яким забороняє існуючі в краю американські пресоі агенції бездротного телеграфу та на почту.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 17. липня. — Найостріша цензура на всі роди комунікації з зовнішнім світом зістала заведена по цілій Бразилії. Навіть американським пресовим агенціям заборонено пересилати відомости про революцію, що має свій осередок в Сао Паульо.

Правительство видало розпорядок, яким заборонило існування пресових агенцій, і тепер застановлено висилку навіть цензурованих депеш.

Вчора вечером цензуру подорожували на всі телеграфічні і телефонічні лінії, на всі стайції.

ПОВСТАНЧИЙ РУХ В БРАЗИЛІІ МАЄ НА ЦІЛІ ПОВАЛИТИ ФЕДЕРАЛЬНУ ВЛАДУ.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 18. липня. — Положення в Бразилії, де армія стейту Сао Паульо збунтувалася, є дуже грізне. Таку відомість дістала газета "Ля Разон" з урядового жерела.

На підставі інформації той газети, повстання підготували провідники бразилійської армії при допомозі визначних політичних діячів стейту Сао Паульо, які є в контакті з революційними елементами інших стейтів.

Повстання має піддержувати один банковий дім, що має урядові зв'язки.

Революційна армія числить около 6,000 людей і має подотстатком зброї і амуніції.

Повстанчий рух, має за своєю головною ціль встановлення нового федерального режиму і буде домагатися повної амнестії для учасників повстання в Ріо де Жанейро в 1922 р.

Федеральні війська, вислані проти повстанців, не виказали доспер великої енергії. Між ними замічається брак дисципліни.

БРАЗИЛІЙСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ТРАТИТЬ КОНТРОЛЮ НАД СИТУАЦІЄЮ В КРАЮ.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 16. липня. — Хоч виродиностийні відомости з Сао Паульо є відтіті острою цензурою, яка забороняє всякі депеші з Сантос і інших бразилійських міст, то проте тут зростає переконання, що революція в Бразилії стає шораз трішнішою і що правительство в Ріо де Жанейро скоро втратить контроль над теперішньою ситуацією.

Тут довідаємося, що в Сантос арештовано визначних урядників і приміщено їх на воєнних кораблях, що стоять в тамошнім порті.

Неспокій панує по цілій стейті Ріо Гранде -де Суль і президент Барнардес видав

МАРКС ЗАДАЄ ВІД МЕКДОНАЛДА ПРИВЕРНЕННЯ ЦІЛОСТИ НІМЕЦЬЧИНИ.

БЕРЛІН, 18. липня. — Німецьке правительство Маркса вислало вчора до британського прем'єра МекДоналда домагання, щоби альянти прирекли, що буде привернена політична злука Німеччини.

Німецький меморандум, який був назначений діяти до МекДоналда підчас сесії між-

альянтської конференції в справі репарацій, домагається також, щоби був визначений час для відтягнення французького і бельгійського війська з Рурщини та для евакуації Дуйсбургу і Діссельдорфу.

Відоглядіть передлату ці "Українські Робітничі Ві-

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Telephone: J 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у віторок, четвер і суботу. Видає Стіварищення “Українських Робітничих Вістей”.

Передплата на рік \$4.00. Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

КРИМІНАЛІСТИКА І “ДЕМОКРАТИЧНИЙ РАЙ”

Коли хочеш писати огляд останніх найважливіших подій, що сталися в світі, то мусиш звертатися до телеграфічних доносів різних газетерських агенцій, які своєю сіткою відкрили цілий світ. Ті доноси знов находили на сторінках великих буржуазних газет, що виходять по два і три рази денно.

Взявши до рук таку газету і бігаєш по ній очима, вишукуючи щось важливого і цікавого для працюючої класи. Вишукеш, а перед очима тобі сується криміналістика. На першій сторінці — криміналістика, на другій — криміналістика, на четвертій, шостій — теж, на сьомій — церковні справи, на десятій про футбол і бейсбол гейм.

Вертаєш знов назад і знов шукаєш. І мимоволі заговориш тут про криміналістику... Не про європейську, ні, таки про “домашню”, американську, або чисто канадську, навіть суто вінніпегську, в якій і наші земляки грають визначну роль. І от читаєш: в четвер, 10. липня, рабвічників — серед білого дня на головній вулиці міста Вінніпегу.

В суботу, 12. липня, детективи застріляли рабвічника Кузьма, а в середу, 16. липня, його рідного брата засуджено на три роки тюрми за рабвінство. В неділю, 13. липня, на танці в Фишер Бренч прийшло до загальної бійки і в наслідок “Майк” Гробінський прострілений, а Томчук і Скібіньский станули за це перед судом. Ми нулої суботи в Вінніпегу порізалися ножами на “забаві” також України.

Зрештою не вільно-ж кривдити тільки “своїх”. Читаємо, що в Галіфаксі велася через кілька днів правдива війна між поліцією і бандітами, підростками — хлопцями і дівчатами. Жерти є з обох сторін.

В Портедж ла Прері засуджено 17. літнього хлопця за підроблювання чевік. Коли суддя запитує хлопця, де він взяв ідею підроблювання чевік, хлопець відповів, що на “мувінг пікере”.

Вище наведені це — тільки одиничні випадки за найкоротший час. Для списання цілої криміналістики не вистарчило-б паперу. І це вам не в “більшовицькм рай”, але в царській демократії. В самій вінніпегській судовій хроніці читаєш майже щодня про засуди на кількарічну в'язницю з додатком по 20 або 30 ударів по грешному тілі, які, розуміється, кримінальничків розуму не навчать. Нищення корнів криміналістики треба шукати деінде. Цей корінь лежить в самій капіталістичній системі. Але коли ми заглянемо в ті законопроекти, що побачимо, що зростає криміналістика ні посівів, ні сенаторів не цікавить. За те їх цікавить так питання, як замкнення уст робітничий пресі, як укваллення закону проти свободи слова. Бо криміналістика не є загрозною капіталістичній системі, тій системі, в якій дрібні кримінальнички все-ж таки сидять по тюрмах, відповідають своїм грешним тілом за свої вчинки, а великі, з міністерськими титулами (Злуч. Держави), директори банків, що зрабували населення на сотки тисяч доларів і відтак “збанкрутували” — ці кримінальнички на волі. Не їдуть на волю, але, як пише наш дописувач з Дітройт, їх зустрічають з музиком, з парадом. (Так стрічади в Дітройт бувшого міністра маринарки Злуч. Держав, Денбі, який шахрайським способом віддав державні натфовні поля міліонерам.)

Гей, панове патріоти, ти, що пишете часто про “більшовицький рай” — де ви? Чому хоч часом нічого не напишите про “демократичний рай”?

ОСТАННІЙ З ПЕТЛЮРІВСЬКИХ МОГІКАНІВ.

Свого часу писався в “У.Р.В.” про арештованія в Монреалі якогось агента Кемпбела, що дигурував як консул петлюрівської републики та видавав людям паспорти неіснуючої “У.Н.Р.", натіяючи їх тим самим на долари.

Щоб вибійити свою роботу, цей агент почав доказувати в монреальській пресі, що український народ — це собі окрема раса, з власною історичною і культурною традицією і що сама історична боротьба того народу, природні багатства його країни, його етнологія і антропология і навіть фізичні типи є за тим, що він, Кемпбел, має пречо видавати паспорти “У.Н.Р.” Чи ти паспорти хто узнає, йому на це наплювати і розтерти. Йому аби дістати за них від легковірних людей гроші.

У відповідь на таку писанину Кемпбела в “Montreal Star” з 17. червня, член радянської місії в Монреалі т. Іван Ю. Кулик помістив в тій-же газеті з 27. червня статтю, в якій викриває блахман Кемпбела про те, що “У.Н.Р.” і її уряд десь там існують, або є кимось визнані. Тов. Кулик доказує, що населення України — селянство і робітництво — давно вже вигнано з України “У.Н.Р.” і її уряд за те, що він не хотів відобрати без ніякого винагородження землі від поміщиків і фабрик від капіталістів і віддати їх безземельним і малоземельним селянам, які ще в 1916 р. складали 61 процент загального населення. Це зробив тільки радянський уряд і тепер нема і бути не може нішої України, крім Радянської, яка увійшла добровільно в Союз Радянських Соціалістичних Республік.

І от Кемпбел, цей самозванний “консул” без републики й уряду, знов вихав в “Montreal Star” з 7. липня, вчепившись тим разом слів т. Кулика, що радянська влада відобрала без ніякої компенсації від панів землі і фабрики і віддала народові. Бачите, каже він, яка то влада! А от влада “У.Н.Р.” була чесна, вона не відбирала від панів того, що до неї не належало. (Риніла, гратулай!)

А на закінчення Кемпбел каже, що такої держави, яка отверто конфіскує в панів землі і фабрики та видає трудовому народові, не повинен визнавати такий відвічний уряд, як уряд Канади.

Але канадський уряд устами свого прем'єра заявив, що він визнає уряд Радянської України і ніякого іншого українського уряду ніколи не визнавав.

Що-ж тепер має робити Кемпбел? Йому остається бути поштовим до кінця і не визнавати теперішнього канадського уряду.

ПІД ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКОЮ ВЛАДОЮ.

ПІД РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОЮ ВЛАДОЮ.

Чуєш, батьку? --- Чую, сину!

Слова — “Чуєш, батьку?” “Чую, сину!” — взяті з історичної повісті письменника В. Н. Гоголя, п. н. “Тарас Бульба”. В тій повісті Гоголь зцілює силою свого таланту з’їдеалізував боротьбу українського козацтва проти польської шляхти ще за часів гетьманства. І тоді, як і в останні революційні часи, були серед українського козацтва, а головним серед його старшини, зрадники, що йшли на угоду з польською шляхтою, що підписували з нею ганебні угоди, після яких польська шляхта відрубувала їм голови, настромлювала на палі та возила по ярмарках на показ, на ганьбу. З’їдеалізував Гоголем козацький полковник Тарас Бульба — був завзятий ворог польської шляхти. Він пішов на війну проти неї з своїми двома синами: Остапом і Андрі-

ем. Очарований красою польської шляхтянки, Андрій перейшов під Дубном на бік Поляків і вихав воювати проти свого батька. Тарас спіймав його і сказав: “Я тебе породив, я тебе і убю!” І убив свого сина за зраду на користь польської шляхти Старшого Тарасового сина. Остапа, Поляки зловили і заволоділи до Варшави. Тарас, за допомогою Жидів, добрався тайно до Варшави і був присутним на тілощі, коли прилюдно польсько-шляхетські каті четверували його сина. Остап твердо видержував мучки коли з його тіла виривували паси, він тільки сказав: — Чуєш, батьку? — Чую, сину! — відповів в тоглі Тарас так, що аж ціла площа здрігнулася. Дівравшись назад на Україну, Тарас почав мстити шлях-

ті за смерть сина, за смерть всіх синів України, що боролися проти шляхетського гніту. Так він гуляв зі своїми молодими аж його нагнало польське військо, зловило і живцем спалило привязавши до дерева. Нині польська шляхта катє в тюрмах, розстрілює на вулицях міст і сіл українське населення Західної України. Українські заповданці, всі оті отамани, міністри з петлюрівського болюта ще й нині сидять на хлібі польської шляхти. Галицькі трудовики годяться на автономію під Польщею. Остається тільки двоє вірних собі і многострадальному трудовому народові України: на Великій Україні радянська влада, а в Західній Україні незалежне селянство і робітництво, з яких і тепер польська шляхта вириває паси.

Повисші два образки взяті нами з харківського журналу “Знання”. Перший символізує привязану до польсько-шляхетського стовпа Західну Україну, чи так би сказати сучасного Остапа; а другий символізує вільну Радянську Україну, в особі селянина-червоноармійця, сучасного Тараса Бульбу. Отож сучасний Остап, тобто катоване населення Західної України, каже: — Чуєш, батьку? — Чую, сину! — відповідає сучасний Тарас Бульба — Радянська Україна. А за стовпа трусливо виглядає польсько-шляхетський кат, який бачить, що час порахунок зближається, що радянський Тарас відплатить шляхті за муки трудового населення Західної України. Мусій.

П'ята річниця ганьби.

Саме мінає рівно п'ять літ, як в історії українського народу Східної Галичини появилася нестерпа сторінка ганьби. Був це день 17. липня 1919 року, коли українська галицька армія покинула Галичину, віддала її цілу в руки польських панів і перейшла Збруч та получилася з Петлюрою. Саме п'ять літ. Річниця сумна, ганебна. Це не річниця героїчної боротьби, слави, подвигу, а річниця злочинних наслідків “патріотичної” політики в Галичині. В кожній війні бувають і вдачі і невдачі, бо війна, це азартова гра. Але в кожній війні головні провідники її дбають, щоби відержати до кінця, щоби перемогти ворога. Війна після упадку Австрії в Галичині, була визвольною, оборонною військовою проти шляхетської-польської навали. І тим свята ця боротьба, бо не вели її українські маси Галичини в грабійничих цілях, тільки своїми грудьми боронили кожної пади рідної-споконвічної землі перед захляним ворогом. І маси, той сирій матеріал війни, армія, розуміли цю свєність, але — обдарували себе на жаль такими провідниками, які берегли святість тільки власної кишені і ногами були обернені до Львова, а головою до панського Паряжа.

Не з насолодою пімсти згадуємо ми цю сумну річницю, бо далекі ми від пімсти. Вповні співчуємо тим десяткам тисячам галицьких воєнк, які грубо обманені рідними панками затрадили і Галичину і себе. Вони були ще не-свідомі, засліплені вірою в рідних адвокатів, що “політикую” і бавилися в міністрів. (Паршивеньких міністрів!) І дійсні виконавці цього злочину, що стався тому 5 літ назад,

сьогодні мовчать, навіть словом не згадають про своє “геройство”, яке коштувало цілковитого заглади 100 тисяч українських робітничів і селян, та затраченія цілої Галичини. Ці панки сьогордя або далі ведуть загумінок політику по Віднях, Берлінах і Парижах, або в Америці роблятьяся блазнями і бавлятьяся в “Січі”. Здалека держаться від “коханого-рідного краю”, бо знають, що там їх так висікли-би, що памятали-б до гробової дошки. Згадаймо-ж коротко цю річницю та відірймо її причини. Вправді це річ історії, але для нас, сучасників, вона має своє окреме значення. Вона є незвідомим доказом гнилизни і продрожности української дрібнобуржуазії-патріотів, які тільки солодкими словами “воювали” на шкоду широким-працюючим масам, а на користь своїм непрацюючим рукам та кишеням.

Після роспаду Австрії в жовтні 1918 року, владу в Східній Галичині захватили в свої руки українські робітники і селяне. В дійности захватили тільки військовою владою, а купка адвокатів-панків створила уряд, поробила себе міністрами і почала поїтикувати. Час був гарячий, зі заходу наступала панська Польща і треба було боротися. Через свою невідомість, через відсталість, галицька армія дозволила купці панків-патріотів спекулювати своєю кровю. В той час, як галицька армія по геройськи здержувала своїми грудьми шляхетську навалу, панкі-міністри бабралися в боринський нафті, торгували не-валією і запевняли, на чім світ спості, що вони теж пані чи панськї прихвостні, але в ня-

кому разі не більшовики, французські пані і взагалі ціла антанта, цілком ігнорували ці жаберні запевнення галицьких панків-патріотів і головню Франція за омах світа з’організувала і узбрóила в себе свіжу армію польського генерала Галлера, та вислала її до Галичини. З України Червоної Армії прогнала Петлюра і станула на границі Галичини. Радянський уряд запропонував галицьким міністрам дозволити перейти червоною війською через Галичину на поміч тодішній Радянській Угорщині і за це дав певну військовою силу проти Польщі. Але у відповідь на це всі оті туполобі мішухи, Петлюршвици, Макухії, Бачинські, Левчицькі Кості і інші, — почали війну з Радянською Україною, себто утворили другий непотрібний фронт. І це ніби мав бути доказ антанті, що галицькі міністри — такі підпанки, а не більшовики.

Що-ж робила в той час патріотична влада в Галичині, як армія 9 місяців боролася? Перш усього організувала жандармерію, держаала в тюрмах “фунтарів”, селян і робітничків, конфіскувала робітничу пресу, забєрїгала інтереси панів-дідичів, які дали свої тисячі мортів. Але всеню 1919 року прийшов з Франції польський генерал Галлер з своїми силами і зневірени галицькї війська відступили аж за ріку Серет. Ще один раз здобулася армія на героїський винок і розбила польськї війська та загнала ас під Львів, але — не стало патрон, не було чим стріляти, бо галицькі патріотичні міністри дбали про себе, а не про армію і навіть були на стільки нездарними, що не постарали для армії зброї і патрон. Це вже така недбалість, така йолуповатість, що годі уявити собі навіть в сні щось подібне.

Цялковита недовдача патронів і велика перевага прекрасного зброєного антантою польського війська примусили галицьку армію перейти 17. липня 1919 року за Збруч на Україну, де Петлюршвици увійшов в спілку з Петлюрою та кинув армію проти українських селян і робітничків по радянському боці. Тисячі-тисячі галицьких стрільців марно гинули на фронті в

боротьбі з рідними братами, а в той час Петлюра тихим запродував Галичину польським панам, а Петлюршвици цілу галицьку армію царсько-го генералови Денікінові, найбільшому катови українських селян, робітничків і цілої України. Осіню 1919 року все виявилося. Петлюра віддав Галичину Полякам, підписавши окремі договір у Варшаві, а Петлюршвици, довшіи армію до цілковитої руїни, перепродав її генералови-чорносотенцеви Денікінові. А сам з Назаруком і Вільгельмом Габсбургом-Вішшіваним утік до Відня. Зимом 1920 року галицька армія покинула Денікіна і перейшла до Червоної Армії й почала боротися знов з польськими панамі, але агенти Петлюри і Петлюршвици з’уміли перемовити більшу частину армії і вона добровільно віддалася в руки польським панам, де й загинула в неволі. Проїшло п'ять літ. І по п'ятих дїтах бачимо вже що працюючи українські маси Галичини з огидом відвернулися від патріотів-підпанків, бо до-рого заплатили за віру в них. Сьогордя крім проконну, ніхто не згадає в Галичині і шість Західній Україні про всіх тих Петлюршвицих, Назаруків, Костів Левчицьких, Макухів і інших. Очі селян і робітничків звернені на схід, на Радянську Україну, де є влада не панська, не патріотично-підпанська, а робітниче-селянська і де немає поневолення. Мало того! Навіть в польському варшавському соїмі український посол Войтюк недавно явно заявив: — “Одинокю розвязкою національного питання в Польщі є — вищюфати військо, адміністратію і польське судівництво зі Західної України і Західної Білорусії і дати людинности тих країв можливість придлучитися до своїх матерних радянських републик.”

А останки стрільців з галицької армії часто озиваються на сторінках робітничої преси в Канаді і Злучених Держав та в останній спосіб п'якують продажу роботу своїх бувших провідників. Сьогордя вони вже не стріляди, а червої стріляди. Від власної, марно пролитої крові стали

червоними, свідомими чесними пролетаріяту. Та на це треба-було аж п'ять літ. Школа тяжка, дуже тяжка, та наука ця не пішла марно. Працюючі маси хоч пізно, але прозріли. Патріотична-злочинна політика дала прекрасні плоди по п'ятих роках. Галичина і ціла Західна Україна стогне в невимосимій панській неволі, а на західних українських землях під Польщею є 30 тисяч жандармів і тільки 6 тисяч трста учителів, з яких більша половина панських шпіонів-прихвостнів. Тихо і непомітно проходить п'ята річниця страшної ганьби. Але в польських тюрмах тисячі українських селян і робітничків згадують її проконами. І ціла Галичина згадує з огидом, з омерзінням. Бо це п'ята річниця мук, невинної крові і страшно-звірської неволі. Все завдяки “ширим Українцям”, “народним героєм і діячам”. Бодай-же й іду не лишчю до них, щоб наші діти не чули, не знали про них! Д. В. — и.

І ЯКЖЕ ПАНАМ НЕ ЖАЛІТИ Й НЕ ПЛАКАТИ!

Відомий радянський фейлетоніст Остап Вишня, що містить свої феєлетони в харківських “Вістях”, описує тепер Крим — його природу, вліди бувших багатів, князів, графів і царів. Описує той кримський рай, в якому колись ранювали оті всі “високі” особи, що нині низько впади та десь там в європейських та американських готельях мнють тарелі, згадуючи “часи минулих днів”.

Ось тут наводимо уривок з феєлетону О. Вишні “Бережком... бережком...”, в якому він описує “Никитський сад”, що лежить над берегом Чорного моря між Ялтою і Гурзуфом. “Ось і “Никитський сад”... Знаменитий і славнозвісний ботанічний садок мабуць чи не на цілу Європу...”

Тут вам такого росте, такого цвіте, такого родить, що як би у вас не смикало від екскурсії ноги, і як би ви в силі були розвязати рота — ви б роззявили...”

І “Іва вавилонська”, що ото під нею “седехом” колись і “плакахом”... “Клакати ріжні... Алоє в груктї росте... Кленок японський... Самшит знаменитий... Бамбук японський...”

Цілий рай з коркового (прокорового) дуба... Просто собі одлери шматочок кори й затикай, що тоби там уже затикати треба... Тут і очерет, єспанський і папірус, що з його колись єгиптяне папір робили...

Є тут і лавро-вишневе дерево, і шовкова акація, і кедрі гімалайські, і кедрі африкайські, і кедрі ливанські... Мірті, олівкове дерево, японська хурма...

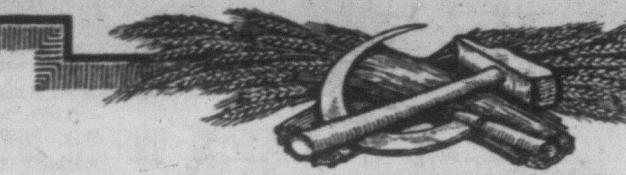
Серед парку красується тищиолітне терпентинове (кево-ве) дерево... Росте тут і знаменита пампаса з Південної Америки трава... От травиця! Одна травиця така завбільшки, як у доброго хазіяна черезсідецьких...

Цю траву бизови їдять... Бизон скидється на наше темя, тільки в сто раз більше... Росте ця трава величезними кущами... Можна сісти за кущ і зарвати по бизонячому... Матимете цілковиту ліюзію Південно-Американських пампасів...

Никитський сад засновано 1811 року й асигновано на його 10,000 карбованців що року. За першого директора був знаменитий ботанік Х. Х. Стевен, а після нього Гартвіс (1824 — 1854)... Гартвіс акліматизував силу рослини, що тепер уже росте на всім південним кримськїм березі, як от: галиція, давлонія, кедрі, араваркї, піні і т. інші. Хороший садок. І порядок у нїм добрий. За рослинами ходять, поливають, перекочують. Садку того біля 90 десятин”. Є панам за чім плакати і за що більшовиків лаяти!

Волинська

Сторінка Укр. Секції Ком. Партії Канади.

ДО ВСІХ ЧАСТИН КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ ОРГАНІЗУЙМО І ВИХОВУЙМО СЕБЕ ПАРТІЙНО.

ВСЕСВІТНИЙ КОМ. РУХ ПОБОРОЄ ВІЙНУ І МІЛІТАРИЗМ.

В зв'язку з десятиріччю виповнення світової війни, Екзекутивний Комітет Комуністичного Інтернаціоналу рішив перевести міжнародну кампанію проти імперіалістичних воєн і соціал-арданітства. Кампанія триває один тиждень — в дні від 27. липня до 4. серпня.

Цей тиждень кампанії не сміє бути періодом тихих та малих демонстрацій, а навпаки, він мусить виявляти рішучий протест всієї працюючої класи не тільки проти імперіалістичних воєн, але і проти шарлатанства всіх псевдо-нацифістів і соціал-патріотів, які під покривом пацифізму приготували нові війни. **Боротьба за мир мусить бути скерована проти капіталістичної системи, яка є однією з причиною воєн.**

Протягом цього тижня треба ясно і виразно проголосити прагнучим масам, що імперіалістичні війни зніщать тільки громадянською війною та, що стабільний мир може прийти тільки в результаті успішної пролетарської революції. Шлях до мира лежить в продовженні Жовтневої революції та її переміні в революцію світову, яка забезпечить побіду диктатури пролетаріату над буржуазією всіх великих країн.

Метою цього спеціального тижня має бути:

- а) Приготувати маси до рішучого протиполюного опору.
- в) Спонуляризувати потребу переміни кожної імперіалістичної війни в революційну класову війну.
- б) Допомогти всіма силами Радянським Республікам завести розоруження і мир.

Масові віча і демонстрації — це найважливіші точки, на які треба сконцентрувати всю підготовчу працю. Треба старатися перемінити масові віча в величаві демонстрації з кличами проти війни, проти узурпації та соціал-арданітства, а за Владу Рад та диктатуру пролетаріату.

Активність партії має приймати наступну форму:

1. Кожний Мійський Центральний Комітет має устроювати протягом тижня масові віча. Ці віча треба устроювати де тільки можливо, а головним в шпаллах, фабриках і інших заводах. На закінчення кампанії треба устроїти великий масовий мітинг, найкраще в дні 3. або 4. серпня.

2. Центральний Екзекутивний Комітет надасть відповідні летючки, які треба якнайшвидше розповсюдити між робітничством.

3. Вся партійна преса повинна видати в цім тижні спеціальне проти-мілітарне і проти-воєнне число.

4. Всі партійні члени, що є також членами трейд-юнів і інших робітничих організацій, повинні предлажити в своїх локалях проти-мілітарні і проти-воєнні резолюції.

5. Партійні відділи повинні старатися втягнути в цю кампанію всі інші робітничі організації і старатися, щоб вони взяли в цій кампанії якнайактивнішу участь.

Товариші! Злучіть всі свої сили та енергію для цієї всесвітньої проти-імперіалістичної і проти-воєнної демонстрації та проти жовтого реформістичного соціалізму, котрий ганебно провалився в самих початках світової війни.

Канадські комуністи повинні гідно відігравати на заклик Комінтерну, з найбільшою запальністю та ентузіазмом показати, що ми, як секція світового робітничого руху, причинені також до поширення пролетарської революції, яка однією є тою силою, що всюди і завжди поборює світовий капіталізм.

З товариським привітом,

За Центрального Екзекутивного Комітету
Дж. МакДоналд, секретар.

ПРИЄДНУЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ “У.Р.В.”

Несвідомий робітник завжди безрадний супроти всяких обманів та шахрайств, що процвітають в капіталістичному ладі, тому й паде беззастанно їх жертвою.
Зробіть його читачем “Українських Робітничих Вістей”, а вони допоможуть йому стати розумною і свідоюмою людиною. За це, він завжди буде вам вдячний.

М. ІРЧАН.

КАРПАТСЬКА НІЧ.

(Оповідання із збірки “Кровавий бог”.)

(Продовження.)

І Матвій Шавала втер твердою долонею очі і сказав:
— Прощай товаришу!
Більше не міг сказати, бо слово це було велике і Матвій знав, що Янас любив його.

І окрім домика старої Зумар та кількох товаришів, ніхто в місті не знав про передчасну смерть Янаса, ніхто не цікавився тим. В фабричних мурах дотлівали нові Янаси і про них теж ніхто не дбав.

— А всі ми люди — думав Матвій, як повертає до дому з похороном. І хотів спитати про щось Янаса, але згадав, що він вже в глибокій землі. Матвій тяжко зітхнув та ще раз тихо сказав:
— Прощай товаришу!

По давньому возив Матвій залізні себри у відвіршні, але з кожним тижнем почував, що сила пропадає. І груди тяжко віддихали і руки тремтіли і ноги малі. Ранками було Матвієві тяжко вставати до праці і він починав вже поважно думати про повертот в рідний край. А дома стадо сумно без Янаса. До того й другий ткач по смерті свого товариша вибрався відті. І змінявся Матвій, ой як змінявся. Ніхто не заваб-би, що це той самий здоровезний великий, що тому 11 літ назад з білим хрестом на кравчи байдужно чекав в емігрантській амери-

канській шопі. Сьогодні залишилася тільки висока постаць, але худа, похилена, зморена. Тинь дужого — колишнього Шавала.

Котився дванадцятий рік Матвієвої праці в Америці. Надходило літо, то страшно-душне літо для Матвія, що не давало йому дихати, що душило в грудях, пригинало до землі.

І одного дня здригнувся Матвій. Мороз прийшов по його загартованому, запеченому тілу. Він зразу перенісся думкою у рідну хатину і так за нею затужив, так затужив, що аж схватився за серце.

Це було над вечір, як тільки він та один Литовець сиділи на своїх постелях і згадували дорогого Янаса. В другій кімнаті без шуму вечеряли Литовці. І в тій хвилі увійшла кременна Литовка Марія, а з нею дві нові дівчини. Вони стояли біля порога і збентежено, несміливо оглядалися. В руках у них невеличкі клуночки і обидві одягнені простенько, не по американськи.

Матвій чомусь гаянув тільки на одну, дрібноу, невеличку дівчину, в білій хустинці, що закружувала гарне-дитяче личко. І чомусь ця нова дівчинка пригадала йому його Анничку. Отаке саме округле личко було в його малої-шестилітньої дочці, такі самі ясні очі. І така задума, така диточність...

Анничка! Вона сьогодні вже велика... Шість а дванадцять — всімайдцять... І Матвій здригнувся. Він зявся цього числа. Не вже в нього є вже всімайдцятьлітня дочка?

Неначе щось нове відкрив Матвій. Як-же це так, що досі він не думав про це? І літа, тяжкі літа праці промайнули так хутко в цій країні печалі й гору...

Марія розказала, що це дві нові дівчини, які приїхали перед двома днями з Литви. В них була, адреса їх знайомаї, яка виїхала недавно

до Канади і нікуди було подітися їм. Марія забрала їх до себе, доки наїдуть працю.

І чомусь дуже жаль стало Матвієві цих простеньких, несмілих дівчат. Він ані слова не сказав до них, бо якійсь неясний, невідомий жаль стиснув його за горло. І він відвернувся до вікна.

Дрібна, ясноволоса дівчинка звалася Павлина Фимюст і залишилася в Ковні старому маму, а сама поїхала в Америку, бо хотіла заробити грошей і тоді повернутися назад до своєї матері. Вона нічого тут не знає і нічого не розуміє. Пі товаришка вже має працю, а вона не може найти. Обіцяють і не дають. А вона-ж може все робити, хоч її тільки сімнадцятий рік. І чому то так, що багато-багато дівчат працюють, а вона ні?

Так питалася Марії польською мовою дрібно-наївна Павлина, яку в домі старої Зумар звала Полюю. І Матвій потішав її, як міг. Він розказував їй, що в Америці тяжко жити, що й він приїхав молодим та здоровим, а ось тепер почуває себе старцем, хоч йому тільки 40 літ.

З Полюю він міг говорити часто, бо не працював більше і проживав уні дома. Від місяця його все більше дулило в грудях і тіло винуло, тому покинув роботу та виїхався повертати в рідне село. Покинувши довідницькі труди і проводивши дні на батьківській розмові з безробітною Полюю, він намагався перестеретти наївну дівчину перед ляхими людьми, але дуже поверховно говорив про це, як-би соромився. Навіть старався сказати її дещо про все це, що колись говорив йому Янаса, але не міг, плутався в словах і тільки кичив:

— Нам тяжко жити в світі. Але є Христос,

він не вмер... Христос терпить разом з нами і воскресне до нового життя...

Поля слухала Матвія ажось безнадійно. Дивилася своїми блакитними-дівочими оченятами кудись перед себе і мабуть бачила свою матинок стару, що чекала на поміч від неї в темній хатині на передмістті Ковна.

А як прихотіла неділя, то інші дівчата з піддашши йшли в місто, а вона не хотіла. Сиділа замислена на країнку Матвієвого ліжка і бачила себе дівчиною, що бігає в недільне попудне по пахучих травах передмісті і криком вітає появу кожного потягу, що гадюкою виповзає з ковенського тунелю. Все це бачить вона перед очима, живе цим і ніяк не може погодитися з цюо несприятною чужиною. Тяжко її, тосжно, жадко. Ясні оченята надливаються сльозами і вона хилиє малу головуку на груди...

Пришов тиждень. Мала Поля все ще не найшла роботи, а Матвій останню неділю просиджував в домі старої Зумар. Завтра він вилежить. Завтра покине цей домок, місто, все. І поїде. Поїде до своїх рідних, що може й забуди про нього... Але ні! Вони пам'ятають про нього так, як він про них...

Як перший раз їхав в рідний край, то рався, ледів. А тепер чомусь жель йому. Чого — він сам не знає. Може тої сили, що стратив, може тих літ, що зробили його старцем і безслідно пропади? Матвій не знає, але йому так-ко. Дуже тяжко... Виїхав з дому здоровим, надійним 28 літнім молодцем, а повертається поморщенним, сухим і задиханим 40 літнім старцем. І ціле щасття його, що тисячу відстапть-десять доларів. Залпата за 12 літ праці. Дорібок. Купить за них трохи поля, але не купить здоров'я...

— (Дальше буде.)

ДІЯЛЬНІСТЬ І ТАКТИКА КОМІНТЕРНУ.

(З доклада т. Зіновева на V. Конгресі Комінтерну.)

НОВИЙ ВІДДІЛ У.С. К.П.К.

Анонсія, Онт.

Заходом Укр. Секції Ком. Партії Канади відбувся у нас 6. липня, ц.р. мітинг, на котрому промовляв т. Корчак з Торонта. Промовець говорив про розвій капіталізму і його хижацькі здолчани. При кінці своєї промови він докавав, що тільки організоване робітничтво в злучі з бідним фермерством зуміє вибороти собі кращу долю. По скінченню промови наступили запити, на які т. Корчак давав влучні відповіді. Відтак забрав слово т. Николаичук, представляючи, що для робітничка лихальство тільки один вихід, себто вступити в ряди Ком. Партії, котра стоїть авангардом працюючої класи проти відвічного ворога, капіталізму і його поборителя, клерікалізму. По скінченню промови присутні нагородили бескінчці гримки оплесками і зараз приступлено до сформування в цій місцевості відділу К.П.К. До відділу вписалося на-початок 17 членів. Хоч багато товаришів були заняті працею в фабриці і немогли прийти на цей так важний мітинг, то ми віримо, щась в скорому часі вони прилучаться до нас, збільшать наші боєві ряди і стануть з нами разом до енергичної праці на політично-освітній полі.

По скінченню мітінгу товариші рішили дати т. Корчакові матеріальну піддержку на дальшу дорогу в сумі \$10.00.

За відділ У.С. К.П.К.

С. Грекул, І. Солянський, секр.

ЗВІТ ВІДДІЛУ У.С. К.П.К. В ЛОНГ ЛЕК, ОНТ.

Організаційний звіт відділу У.С. К.П.К. за місяць квітень, май і червень представляється так:

Відділ зібрав 3 місячних зборів, 3 лещі, і здійснив читання і курс української грамотки.	
Фінансовий звіт представляється так:	
Готівка з першого кварталу	\$10.70
З членських вкладок	12.00
Разом	\$22.70

Роскія:
За степмлі до Бюра \$7.20
Передала на “Нашу Правду” 2.00
Передала на “Червоный Шлях” 3.00

Разом \$12.20
Остєєсь в касі на липень \$14.50
І Емчук, секр.

Меграт, Алта.

Хвалюю Редакції!

Я знаходжуся далеко від міста, в пасажі війні у фермера і нічого мені невідомо про події в світі. Оже, то му преунеровую зібр “У.Р.В.” і кичу одностельно з села Задуверень, щоб кожний преунеровував собі “У.Р.В.”, бо ця газета обстоєє інтересі робітничого класу.

Н. Крижановський.

Товариші! На цьому конгресі нам слід намітити шлях для майбутнього, але раніш хотілось би перевірити шлях минулого; по перше тому, що вперше на Конгресі Комінтерну ми працюємо без керівництва та впливу Володимира Іліча, по друге тому, що не справа в цілком новій у богаттвях відношеннях міжнародній обстановці, й по третє тому, що ми в певній мірі уявляємо з себе квілейний конгрес. Нещодавно ми святкували 5-ти роковини Комінтерну. У нашому минулому — 4 світових конгреси, що становлять у певній мірі чорити етапи в історії революційного руху.

Тому, дозвольтє мені перш за все зробити невеличкий історичний огляд розвитку Комуністичного Інтернаціоналу.

Я хотів би проаналізувати історію Комінтерну з двох поглядів. Перший: які великі були наші сили на початку існування Комінтерну та наскільки вони збільшилися протягом останніх років, і другий: бодрість, напрямки та огляд ріжних течій внутрі Комінтерну на чотирох світових конгресах.

Перш за все виникає справа про чисельність наших сил раніш і тепер. Мені здається — каже тов. Зіновев, — тепер стало цілком ясним, що Комінтерн за перші роки свого існування був в низці країн, неначе лише товариством пропаганди комунізму.

Ми гадали на початку, що ми дуже міцні, хоча в той же час у цілій низці країн ми ще не були комуністичними партіями, а були лише великим товариством пропаганди комунізму. Звідки цей оптичний обман? Він пояснюється тим, що стихійне незадоволення мас у той час, тоб-то безпосередньо після імперіалістичної війни, було досить велике й ми вважали його за організаційну міжнародно міць, але ми помилилися. Наведу тільки один приклад із історії британської партії.

Після першого конгресу під час січневого повстання спартаківців ми гадали, що наша німецька партія дуже міцна. Невдоволення мас було надзвичайно велике. Їхня ворожнеча до буржуазії, а почасти й до соціалдемократії була стійкою й нам, комуністам, здавалося, що ми є керівничим авангардом цього багатоміліонного руху.

Але коли ми тепер оглянемося назад на хід подій, то стане ясним, що повстання спартаківців (нам ні разу не доводилося його соромитися) уявляло з себе один із найбільш значущих епізодів боротьби робітничого класу. Але що, властиво, уявляла з себе тодішня партія?

Вона була все таки невеличка, вона була тільки єдиноким товариством пропаганди комунізму і робила лише перші кроки на шляху заволодіння масами. Те саме ми спостерігали й в інших країнах. Тому, щоб мати вірний масштаб для оцінки цього моменту, не треба забувати про цю обстановку. Не зважаючи на всі слабості нашої секції, ми сьогодні в цілій низці країн уявляємо з себе не товариство пропаганди, але виростили вже в комуністичні партії й почасти навіть у низку масових комуністичних партій.

Тепер перейду до справи про боротьбу напрямків внутрі Комуністичного Інтернаціоналу.

Що більшовизм народився в боротьбі проти опортунізму, проти правих, проти соціал-демократів, проти центрів — це відомо всім. Адаке комуністи здебільшого виійшли із другого Інтернаціоналу. Вже тепер можна ценаче намацати дві складові частини в Комінтерні.

Одна складова частина — це частина Комінтерну, що народилася із 2-го Інтернаціоналу (бувшого соц.-демократичного), друга частина — нове покоління робітників, що виростало підчас і після війни. Обидві частини мають свої країні й свої слабші сторони. Всім відомо, що тактика Комінтерну, тактика більшовізму й лєнінізму розгорнулася головним чином у боротьбі проти соціал-демократів, як правих, так і центрів і в тому повинно стати ясним, що лєнінізм внутрі Інтернаціоналу повинен був боротися й бореться ще й тепер головню проти пережитків, що ми їх дістали в спадщину від соціал-демократів, пережитків, що були в Комінтерні. Не менш ясно, що більшовізм повинен був вести серйозну боротьбу проти інших ухилів, що їх часто називали ультра-лівами.

Безумовно по суті вони далеко не ліві, бо нема нічого лівіше лєнінізму й революційного марксизму, але якось так вже вдається називати ці ухили. Проти цих лівих ухилів більшовізм провадив рішучу боротьбу вже в дореволюційні роки. У Комінтерні його основоположником й учителем приходилося провадити боротьбу з цими, так званими, ультра-лівими ухилами, так само як і в сучасний мент нас чекає ця боротьба.

Перший конгрес відбувався в той момент, коли ще не відшумів переможний шум російської революції, коли розмір та значіння поразки спартаківського повстання в Німеччині були не досить ясні.

(Далі буде.)

ЗБИРАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ

на одинокій ілюстрований науковій літературній журналі в Канаді і Злучених Державах

“РОБІТНИЦЮ”

що виходить кожного 1 і 15 в місяці

Участь беруть між іншими такі літературні й наукові сили: М. Ірчан, М. Тарновський, В. Коссаж, М. Луцкевич, Оксана Калдубицька, др. Надія Суровцова, др. М. Сисак, др. Рост. Зячлєнський, др. проф. М. Качанюк, Іван Ткачук, Василь Яблуненко, М. Шаталський і ин. кореспонденти в усіх країнах Європи.

“Робітниця” друкує дуже приступний науковий матеріал з ілюстраціями, цікаві новини з цього світа, лікарські поради і має доточу сторінку та веселий кутяк.

Постійно веде на своїх сторінках курс української граматики.

За добрі відгалики загадок, дає журнал нагороду.

Річна передплата тільки \$1.50, віпциана 80 ц.

“Робітниця” своїм змістом цікава і корисна також для мушин, а не тільки для жриши. Передплату посилайте на таку адресу:

THE WORKINGWOMAN
Cor Pritchard & McCrege
Winnipeg, Man.

ЯК У ФРАНЦІ ВИБРАЛИ ГОЛОВУ ПАРЛЯМЕНТУ.

"Іманіте" подав цікавий звіт про вибори голови парламенту Поля Пенлеве. Після оголошення наслідків голосування, радикали та соціалісти бучили пенлеве Пенлеве. Праві фракції з свого боку вітали свого кандидата, публіциста, Жакіно. Коли було оголошено, що кандидат на президента парламенту від комуністів тов. Марті дістав лише голоси комуністів, вся комуністична фракція голосно стала вимагати: "Амністії, геть військовий суд, геть військову каторгу".

Ображені праві завершали: "Геть зрадників", що дало привіт тов. Марсело Кашену зазначити: "Не дивлячись на удар міткою загальною голосування, я констатую, що тут ще залишилося кілька кретинів".

Після того, як було оголошено наслідки виборів всієї президії парламенту, тимчасовий голова акушер Пнар, заявив, що парламент сконструювано, і що про це буде повідомлено президента республіки.

Якого? — почувалося кілька голосів.

Пнар поприсвояв Пенлеве зайняти місце голови.

Пенлеве сказав "промову", зарані написану на клаптиках паперу. Це був комічний виступ: "Дякую за честь, я буду безстороннім, бо я республіканець". Пан Пнар дуже благородна людина і дуже довго живє і т. д. Мені не випадало пропонувати політичний програм, проте мій програм: "Хай живе Республіка". Далі Пенлеве зазначив, що загальне виборче право є "нашим господарем: коли воно дало почини свій голос, кожний повинен йому скоритися".

Це рішення, котре було направлене просто проти Мілера, було зустрінуто довгими оплесками на лівих лавах. Тов. Анре Марті, підкреслюючи вигоди комуністів, гукнув: "Хай живе амністія". На протести праві він встав і додав: "Так, нехай живе амністія навіть коли вона вам не подобається".

Пенлеве продовжував: "Нехай живуть наші інституції, нехай живуть наші закони. Довіря до майбутнього демократії. Сподіваємося миру та права. Миру справедливою. І в 1917 році".

— Це вже ні! Все, що ви хочете, але не це! — гукнув тов. Реножан. — Чи ви забули генерала Нівея?

Тов. Гаршері додав: "Не говорять про 1917 рік. Це наша гавань!"

Голова парламенту говорив далі про ідеал, про тяжкі іспити, про салат-громадин, про стабільний мир, про війні нації, ганьбна насильство, "бо сила повинна служити праву", говорив про ліквідації старої Європи, про більш гуманні замири до миру та волю...

— Народ встановити мир, а не парламент! — зауважало з лав комуністів.

Пенлеве говорив далі: "В годину, коли наші союзники та всі демократи... Геть демократі! Нехай живуть ради! — перебив тов. Барантон.

Ліві буржуї завершали і виразно загрозували кулакам муністам, але спокійний Барантон додав: "Геть гнилий парламент!". Тов. Доріо гукнув: "Евакуюйте Рур!" До них прилучився тов. Деоблен: "Говорити до тих, котрі наповнили свої кишені під час війни!"

Але Пенлеве мимрив своє: "Довіря дає рівновагу бюджету, демократія не може жити без безлюдності, було б добре, коли б парламент підкреслив цю великодушність одностороннім жестом вибачення і забуття".

Не вибачення, а справедливість! — гукнув тов. Марті. Ліві намагаються показати оплесками, що вони за амністією.

— Ми побачимо ваші діла — гукують комуністи.

— Нам потрібна амністія без обмежень! — додав Лордеве закінчує свою про-

КАЖЕ, ЧО ДНІСТЕР І ГРАНИЦЕО "ЦИВІЛІЗАЦІЯ"

Погодяючи буржуазну газету "Штадт Соувейд Трибун" з 6. липня, вчорашній там знаву румунського прем'єра Братиону, який сказав, що на шляху відносин між Румунією та Італією є велика безрадість — не фінансова. А далі говорить: "Ріка Дністер є кордоном між більшовизмом і цивілізацією". А ще далі філософське румунський прем'єр, як то в разі наступу більшовиків на румунську "цивілізацію" постануть всі держави: Франція, Англія, Італія, бо вони знають, що через Румунію і Болгарію більшовики можуть дійти аж до Константинополя і поширити більшовизм по цілій Балкані, де він там такий на добре шириться.

Але вернемося до румунської "цивілізації". Та "цивілізація" знає цілодобово роби́тничу, а нам, Буковинянам, аж надто вона відома. На Буковині румунська цивілізація знищила все, що було українською, лишинши лише церкву, яка її вірно служить і корисна. Румунська "цивілізація" на Буковині може сімо конкурувати з польською в Галичині. Але Галичани зазвичай борються з польською шляхтою, вони організують тут і створюють до боротьби, помагають своїм братам в старім краю. А на Буковині, мало є в роби́тничих організаціях, ми мало інтересуємося до іх, і в організації, що працюють разом з т. Галичанами — їх можна на пальцях перелічити.

Товаріш Буковинці! Ви надто добре знаєте, як румунські бояре нищать всякий промисловий і національний рух на Буковині. Ви знаєте, як там на ділі виглядає "цивілізація" Братиону і йому подібних. Ці "цивілізатори" безмісередно суть кров українського селянина і робітника на Буковині і ми нічого про це не говоримо, навіть не поинформуємо про це загал, як це роблять тут т. Галичани. А це тому, що нас мало є в організації, що ми не думаємо про організаційну працю. Я кліну вас стати в ряді організації, працювати над своєю самоосвідомленням, а тоді ми зможемо дещо помагаючи нашим братам в старім краю та напівтавати перед цім світом злощасною "цивілізацією" румунських бояр і їх прем'єра Братиону.

Василь Чернюк.

КОГО ВІН ОБОРОНЯЄ.

Дивлюся в 27. ч. "Укр. Голосу", як він плаче за ошуканцем, що продавав в Монреалі по п'ять доларів паспорти до ніде не існуючої "Укр. Нар. Республіки". Цей часпис виразно доказує, кого він захищає обороняє.

Так, українські робітники, читай і цізнай іх. Вони часом висвітлюють себе досить гарно. Якийсь — каже — підкуплений(?) большевиками, пішов і вибрав у містера М. М. Кембела паспорт а відтак до суду заскаржив.

Так, кажете, підкуплений? Ану переконайте нас чи справді підкуплений! Чи може назвети нечесним того, хто ошуканця викриває? Ану так, по правді признайтеся, може й вам шобеньде ввірвалося з цюю пригоди містера Кембела? Невже облизався який був? А то прийдемося сказати, що братія від Рипинді, боронить шахраїв, ошуканців, що в найліпший спосіб витягають останні центи в невідомого робітника.

Або докажіть: на котрій часті земської кулі є ця республіка, що до неї містер Кембелі паспорти продавав? Бо навіть англійська не-більшовицька преса каже, що "Укр. Нар. Республіки" ніде нема, а в Українська Соціалістична Радянська Республіка. Та ще, на злобу вам, панове, признана британським і іншими правительствами великих держав. Може, по вашому, і це за більшовицький підкуп?

Вам жалко, панове, та що ж ваіше. Не переконуюте нікого більше, що У.Н.Р. це істине і не обороняйте ошуканців, це вже вам не помагає. І вам загибав за плечима. Кожний свідомий робітник та фермер слідить за всім і знає, хто ошуканець і хто оборонець ошуканців!

Петелька Теодор. Монреал, Кве.

ВАЖКЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Мус Джо, Саск. Опцем подотяться до відома всім Філіям і Відділам Стів. Укр. Роб.-Фарм. Дім провінції Саскчевану, що Пров. Екс. Ком. С. У.Р.-Ф.Д. рішив вислати на дніх на організаційну об'їзду організатора. Вірно, що наші організації приймуть його та поможуть йому як морально так і фінансово. Як то же повідомляємо всі фермерські і робітничі організації, котрі ще не є зв'язані зі Стів. Укр. Роб.-Фрам. Домом, а бажає б мати нашого організатора в себе, хай напишуть на наступую адресу: А. Денисюк, 32 River St. W., Moose Jaw, Sask., а ми повідомимо, коли може організатор прибути до їх місцевості.

З тов. привітом, П. Е. К. С. У.Р.-Ф.Д. в Мус Джо.

Товариші! Не забувайте про поміч "Українським Робітничим Вістям!"

НАРИКАЄ НА БРАК ОРГАНІЗАЦІЇ

Дорогі Товариші! Засилаю Вам \$5.00, з котрих \$1.00 прошу передати до Р.З.Т. як міському вкладку, а \$4.00 жертвою на пресовий фонд "У.Р.В." Є не мій одинодневний заробіток. Я працював І. мая, тож жертвую свою суму на свою газету. Хоч маленька сума і так пізно складало, але все ж таки ледше було на душі, що я не лишився позаду. А тут ще кілька сів про життя робітників на залізничних дорогах.

Колі дивитися поворожно, то здається, що на залізничних робітниках добре поведати, та воно що іншого на ділі. Переглядаючи газету, бачиш що майнери страйкують, домагаються вищої плати, що у них є воля і вони в боротьбі виробують кращі умови праці. Так само я фермери почали вже організуватися, бо побачили, що без організації вони нічого не вадать. А от по залізничних дорогах нічого подібного нема. А умови праці тут такі, що в некалі не треба. На залізничних робітників пра-

цювати дуже важко і за малу плати, бо лише по 30 ц. на годину. А коли приде десь виплати, то й того нема. Кожному не дістає зарплати. А якщо найбільше потішати, говорючи, що вони профікують це на наступуючий раз. Але другий раз ніхто не вде домагатися, бо бояться, щоб не нагнав з роботою. А коли налягає такий, що не хоче подурати недоброзамислу йому за працю грошей, то пані кажуть, що коли ти не вдовольний, то можеш собі йти геть з роботи. І так то воно тут діється. Платять тобто не по справедливості, а по нужденню платять та ще й не доплачують і не смій домовлятися. І так воно буде доти, доки робітники не навчаться гуртом стояти один за другим, організуючи.

Г. Капор. Радіє з успіхів організації. Дорогі Товариші! Недавно заплата в передплату на "У.Р.В.", а тепер посламо ще \$1.50 передплати на "Робітничу" для своїх друзинь. Я кліну всіх робітників, щоб передплатили "Робітничу" для своїх подруг життя, а "У.Р.В." для себе. В даті кожного робітника і робітничий повинні бути ці дві газети, які будуть їм кращою життю, освідомають нас, роблять людяними. Пригадаймо собі, товариші і товаришки, як ми прибули до цієї країни. На нас дивилися як на якихось підпунків, нас не хотіли уважати за людей різних собі. А тепер, коли ми побудували свої інституції, якими є робітничі домі, коли ми створили свою пресу, нас звертають як робітників інших національностей, вони признають, що ми їх перемагає в своїм поступі.

Отже ми мусимо в першу чергу завдавати наші газети, яка все старалася піднести наш офіційний урядовий, старалася нас організувати і ще більше старалася. А нашим обов'язком є читати її і поширювати серед тих робітників і фермерів, які ще її не читають. Бо наша газета, це наш оборонець, наш учитель. Хай живуть "Українські Робітничі Вісті" і "Робітничі"!

Всіма жертовцями ширя подяка, страйкуючим майнерам ІВ. Дистрикті бажаємо залізної витривалості аж до побитого їх кілля. З товариським привітом, Ів. Штан.

Ошава, Онт. На поклик Бюра Укр. Секції КІКП наші відділи зібрані на поміч страйкуючим майнерам ІВ. Дистрикті \$13.25. Гроші вислали на руки секретаря ІВ. Дистрикті.

Жертвували наступуючі робітники: По \$1.00: І. Мішінен, Прустуні; по \$0.50: А. Матичинський, Г. Марма, К. Красноземов, С. Манкевич, М. Петринич, З. Біленький, І. Крас, І. Гут, Г. Гузар, В. Вітвінський; по 25 ц.: В. Лудяк, Я. Семенов, П. Томін, Г. Вітвінський, І. Гунька, М. Перожко, В. Е. Залуч, П. Ставинич, П. Харук, Ф. Юскіца, Д. Довганюк, Ф. Шувальба, Т. Дюбо, П. Колябівка, Ф. Сяльчук, І. Михнов, В. Велічук, І. Руснак, І. Польський, Т. Дюбо, В. Сорочан, М. Гарькавич, В. Медвідь, Р. Бремка; Ф. Сяльчук 15 ц.; Пролетар 10 ц. Разом \$13.25.

Всім жертовцями ширя подяка, майнерам ІВ. Дистрикті бажаємо повного успіху в їхніх домаганнях. За Відділ У.С. К.П.К., Я. Семенов, секр.

Гемілтон, Онт. По \$2.00: А. Бриндзя, Т. Кувчинський; по \$1.00: А. Юрчук, Г. Богачук, А. Кушнір, т-ка Е. Пойрако, М. Волынський; по 50 ц.: П. Мороз, Д. Миняльков, В. Прустуні, І. Якічук, В. Терешин, А. Швец, Г. Стасюк, М. Кавуца, П. Кавуца, С. Чежинич, К. Давидович, І. Ладань, В. Тимочук, І. Маньяк, І. Тофані, по 25 ц.: Ст. Пандж, Д. Демішинський, Д. Куцак, т-ка Н. Костик, В. Смістуні. Разом \$17.75. Жертовцями ширя подяка, І. Тофані, секр.

Тиминь, Онт. Дні 29. червня відбулися пірічні збори відділу Укр. Секції Ком. Парті Канади в Мус Джо, Саск., на яких заріяд дав звіт з своєї діяльності за минулий 6 місяців. Тов. організатор лавина в своїм звіті, що за минулий 6 місяців просвіта робота йшла малю з трої причини, що товариші позидили в ріжні місця до праці. Оставили товариші працювати енергійно для фінансов. У.Р.Д., на який та й тяжко шев довг. Але є вглядати, що на будуче просвіта робота підє більшім кроком вперед.

Протягом минулих 6 місяців відбулось 6 місячних і 8 адміністраційних мітинів. Відіграно одно представлення в користь "Воркера", упросто 2 концерти, 2 масові мітинги, 9 дебат і дискусій. Також вислали \$15.25 на оборонний фонд арештованих товаришів в Злучених Державах. Фінансовий звіт слайде: Приходи: \$15.85. Счень \$15.85, Лютый \$36.05, Март \$4.50, Квітень \$8.50, Май \$5.50, Червень \$4.00. Разом \$74.38. Росходи: \$3.00. Ф. Гринчук, Борден \$1.00, С. Одайський, Дітройт \$2.00. Разом \$203.25.

Комітет в імені хорі товаришів складає всім жертовцями ширя подяку. За Комітет: Марія Косовська, С. Романюкова, А. Тагалюк.

Відділи У.С. К.П.К. на поміч страйкуючим майнерам. Тиминь, Онт. Дорогі Товариші! Як нам відома страйка майнерів ІВ. Дистрикті в західній Канаді ще не скінчений. Страйка цей триває вже від довшого часу. Як довго страйка буде ще тривати, годі зараз передсказати. Обі сторони — як майнери, так і власники майнів — не хочуть оди другим уступити, не хочуть бути в цім страйку побідженими.

Читаючи про теперішній страйка майнерів в буржуазній пресі, переконаний читач не може собі в своїй голові уявити, як це воно так може бути, що ці самі майнери ще не так дуже давно страйкували і знову вже закрила їх до "страйку". Мабу́ть ці майнери забагато забагато собі домагаються від власників майнів таких неможливих умовин, на які вони ніколи не можуть згодитися, бо жадають їх цілковите банкротство.

Так думають теми й несправді робітники, що читають буржуазну пресу. Ажже всіма-нониками про робітничий рух в західній пресі фабрикавали в такому світлі, що пересичили читача, хоча сам робітник, не може інакше думати, й не може зрозуміти, що читаючи той пресу він себе сам обудує.

Але річ інша з тими робітниками, що читають свою власну робітничу пресу. В робітничій пресі нічого не перекурчується, а говориться про дієвний стан речей. Коли прим. робітничий страйка ІВ. Дистрикті вийшли на страйка, коли ми свідомі робітники в Канаді розуміємо іза чого ведеться ця боротьба майнерів з панями власниками майнів, коли розуміємо, що боротьба їх, це боротьба наша, то випадя страйку безперечно захи-

Відділи У.С. К.П.К. на поміч страйкуючим майнерам. Тиминь, Онт. Дорогі Товариші! Як нам відома страйка майнерів ІВ. Дистрикті в західній Канаді ще не скінчений. Страйка цей триває вже від довшого часу. Як довго страйка буде ще тривати, годі зараз передсказати. Обі сторони — як майнери, так і власники майнів — не хочуть оди другим уступити, не хочуть бути в цім страйку побідженими.

Читаючи про теперішній страйка майнерів в буржуазній пресі, переконаний читач не може собі в своїй голові уявити, як це воно так може бути, що ці самі майнери ще не так дуже давно страйкували і знову вже закрила їх до "страйку". Мабу́ть ці майнери забагато забагато собі домагаються від власників майнів таких неможливих умовин, на які вони ніколи не можуть згодитися, бо жадають їх цілковите банкротство.

Так думають теми й несправді робітники, що читають буржуазну пресу. Ажже всіма-нониками про робітничий рух в західній пресі фабрикавали в такому світлі, що пересичили читача, хоча сам робітник, не може інакше думати, й не може зрозуміти, що читаючи той пресу він себе сам обудує.

Але річ інша з тими робітниками, що читають свою власну робітничу пресу. В робітничій пресі нічого не перекурчується, а говориться про дієвний стан речей. Коли прим. робітничий страйка ІВ. Дистрикті вийшли на страйка, коли ми свідомі робітники в Канаді розуміємо іза чого ведеться ця боротьба майнерів з панями власниками майнів, коли розуміємо, що боротьба їх, це боротьба наша, то випадя страйку безперечно захи-

Відділи У.С. К.П.К. на поміч страйкуючим майнерам. Тиминь, Онт. Дорогі Товариші! Як нам відома страйка майнерів ІВ. Дистрикті в західній Канаді ще не скінчений. Страйка цей триває вже від довшого часу. Як довго страйка буде ще тривати, годі зараз передсказати. Обі сторони — як майнери, так і власники майнів — не хочуть оди другим уступити, не хочуть бути в цім страйку побідженими.

Читаючи про теперішній страйка майнерів в буржуазній пресі, переконаний читач не може собі в своїй голові уявити, як це воно так може бути, що ці самі майнери ще не так дуже давно страйкували і знову вже закрила їх до "страйку". Мабу́ть ці майнери забагато забагато собі домагаються від власників майнів таких неможливих умовин, на які вони ніколи не можуть згодитися, бо жадають їх цілковите банкротство.

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ ВІДДІЛУ СЕКЦІЇ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ ПРИ СТОВ. УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕГУ устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 20. ЛИПНЯ Ц. Р. В МОРС ПЛЕЙС

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть ріжні несподіванки, смачні перекуски і холодні напоїтки, забави, перегони, перетягання шнуром і т. йн. Для танцюючих є велика платформа. До танців буде пригравати першорядна орхестра.

ІДЬТЕ САМИ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОЇХ ЗНАЙОМИХ! ГОДИ СМІЛТИ ДОМА! ДОСИТЬ НАСИДИЛИСЯ ЧЕРЕЗ ЦІЛУ ЗИМУ. А ТЕПЕР ЛІТО, ТОЖ ВСІ ІДЬМО НА СВІЖЕ ПОВІТРІ.

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Morse Place" стріткарю і їдьте нею аж до кілля, а там товариші вкажуть місце пікніку.

Від редакції: — Комітет наїслав до редакції одностороннє імена жертовцями, але з браку місця ми неїмо змогли загальної звіти і місцевості.

Мус Джо, Саск. Заслания Пров. Ком. відбулася 8 липня ц. р. при участі майже всіх членів, на якому зроблено рішучі тримісячної роботи. Протягом цього часу з організовано один відділ, а саме в Мелвін, Саск., який числить 22 члени. Голова т. В. Головач, сказав, що через ліхий фінансовий стан Провком не можна було вислати організатора в ті місцевості, де вимагала потреба. Дотри філії і відділи не виповнялись належеного на них зовнішнього, а тому нема в касі грошей на вислання організатора. Далі сказав, що ухвалив з'їзд відносно інкорпорації переважається в житті і висловив бажання, щоб всі ті філії і відділи, які до цього часу не виповнили своїх даток до Провкому, зробили це в найближчому часі і тим дали змогу Провкомови вислати організатора в інші місцевості. На руках Провкому є дві важні справи, які вимагають висилки організатора і він буде старатися вислати його в найближчий час.

Фінансовий звіт дав касир т. І. Гулей, який представляється так: Приходи \$150.74. Росходи \$50.42.

Остаток в касі \$100.32. За контрольную комісію: І. Мішонюк, В. Ордейчук, Р. С. Організатор Провкому віддає на дніх, А. Диниско, секр.

ПВІРНІЧНИЙ ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ. Портжеж на Прері, Ман. Приходи: Перенесено з 1923 р. \$ 6.05. Счень \$ 36.80. Лютый \$ 48.40. Март \$ 35.60. Квітень \$ 3.90. Май \$ 47.30. Червень \$ 69.35. Разом \$ 247.40. Росходи: Счень \$ 23.30. Лютый \$ 57.54. Март \$ 36.25. Квітень \$ 10.62. Май \$ 33.22. Червень \$ 75.22. Разом \$ 236.15. Поותרієні: \$ 247.40. Приходи \$ 236.15. Росходи \$ 11.25. Н. Горбач, секр.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ КОМПЕТУ ПОМОЧІ ХОРИМ М. ШАХАРІВСЬКІЙ. Вєнувер, Б. К. Дорогі Товариші! Послаємо Вам звіт комітету помічній хорій т-ці Марії Шахаріівській і прощмо помістити на сторінках "Укр. Роб. Вістей".

На поміч хорій товаришів комітет отримав до него часу жерти з наступуючих місцевостей: В Вєнувер зібрано \$ 56.20. В Прем'єр, Б. К. \$ 32.00. В Анніюкс, Б. К. \$ 58.80. В Лондон, Онт. \$ 10.85. В Келарні, Ата. \$ 32.20. В Ріджайна, Саск. \$ 5.00. А. Кіши, Торолл \$ 1.00. Ф. Гринчук, Борден \$ 1.00. С. Одайський, Дітройт \$ 2.00. Разом \$ 203.25.

Комітет в імені хорі товаришів складає всім жертовцями ширя подяку. За Комітет: Марія Косовська, С. Романюкова, А. Тагалюк.

ПІШКУЮ свого брата Михайла Пішка з села Товоріщів, повіт Горденка. Має перебувати в окліті Вєнувер. Пошукую його в дуже важній справі. Кто-б про него знав або він сам хай згодиться на адресу: М. Ропадінез, 2231 Alice Ave. Hamtramck, Mich. (78)

ПОШКУЮ учителя до навчання української мови в Дітвот Школі. Бажаємо, щоб учитель знав теорію музики, міг учить дітей співу і гри на мандолінах, провадити хор дорослих і вести курс для дорослих. Звертатися на адресу: Geo. Rubanetz, P. O. Box 1254, Timmins, Ont. (79)

ПОВІДОМЛЮ всім зацікавлених українських робітників в Вінніпегу, що в класі новий ресторан п. ч. 641 Мей-стріт. Моя довголітня практика в веденню кухні на старожорній і тутешній лад, смачні потрани умірювані ціни певно вдовольять всіх. Мій новий ресторан є на Мей-стріті близько Ложен евно під назвою М. Н. Сафе, 641 Main St., М. Гаврчинич.

ДУЖЕ ТАНО продам трикумову лату Продаю лому, що муну вийти з Вінніпегу. Згодуюватися в ММ 884 Burrows Ave., ФІШ Winnipeg, Man.

ДОБРЕ ЗАПЛАЧУ тому, хто знайде для мене гзуб з берези, яка росте тільки на сухій березі і є біла як сир. Найскорше можуть її найти товариші, що працюють в лісах. Кто знайшов би її, хай повідомить мене про це листовно в адресу: М. Ропадінез, 2231 Alice Ave. Hamtramck, Mich. (78)

НА ПРОДАЖ стор і помешканія з чотирох кімнат, як також стайня на трій коні. Стор є в добрім положенні. Фронталж 71 фітів широкій. Низька ціна. Згодуюватися до власників в адресу: 400 Montrose Ave., Elmwood. (80)

ПОШКУЮ учителя до навчання української мови в Дітвот Школі. Бажаємо, щоб учитель знав теорію музики, міг учить дітей співу і гри на мандолінах, провадити хор дорослих і вести курс для дорослих. Звертатися на адресу: Geo. Rubanetz, P. O. Box 1254, Timmins, Ont. (79)